

ŠKOLNÍ DRBNA

první číslo

listopad 2025, neprodejné

Rozhovor
s naší nejvyšší

Viděli jsme
první opici

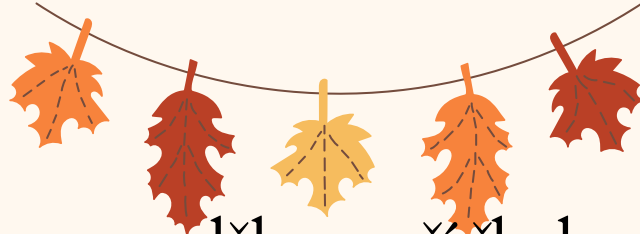
Podzimní pečení

Aktuality ze života školy

Třídnický den byl fajn

co se dělo v naší škole

Zpátky do pravěku

Čtvrté třídy se v září vydaly do Radotína, aby se seznámily s paleontologem Štěpánem Rakem, který jim vyprávěl o tom, jaké to bylo žít v pravěku. Předvedl předměty, které pravěcí lidé používali: pěstní klíny, nože, oštěpy, keramické nádoby nebo šperky. Byla to velmi povedená akce.

Setkali jsme se tváří v tvář s nejstaršími předky člověka

Na výstavu Lucy a Selam v Národním muzeu zamířila 7. D. Originální fosilie, staré 3,2 milionu let, byly nalezeny v Etiopii a patří mezi nejcennější předměty národního kulturního dědictví Etiopie. Teprve podruhé se od svého nálezu v 70. letech dostaly mimo území Etiopie. Pražská výstava je představila začátkem školního roku jako součást nové expozice Lidé a jejich předci. Žáci tak měli možnost vidět jedny z nejvýznamnějších nálezů na světě. Zajímavostí této výstavy bylo i to, že se fosilie nesměly fotit. Ale našli jsme fotku na internetu, tak si alespoň můžete představit, jak jsme vypadali :-)

Den jako z pohádky

Naše hala se proměnila v kouzelnické jeviště a my jsme se vydali na dobrodružnou cestu do světa s kouzelníkem Tomášem Podzimkem. A že to nebyla obyčejná výprava! Kouzelník nás svými triky očaroval. Z klobouku tahal věci, které tam rozhodně neměly být, mizely předměty, objevovaly se nové a my jsme jen zírali s otevřenou pusou. Role kouzelníkova asistenta se na výbornou zhostil náš spolužák Ben. Na závěr jsme si všichni společně řekli: „Čáry máry fuk!“ a s úsměvem se rozloučili.

7. B zdolala 18 km a nejvyšší horu středočeského kraje

Ve čtvrtek 11. 9., kdy byla škola uzavřená, někteří žáci vyrazili do bývalého vojenského prostoru Brdy na jeho nejvyšší horu Tok. Stoupali kolem studánek, přes kamenné schody až na horu, která je nejvyšší v našem kraji. Pokračovali po bývalé vojenské střelnici, dnes krásně zarostlé vřesem až k bunkrům na střelnici Jordán.

Výlet do Drážďan v režii sedmiček

Sedmáci se vypravili do německých Drážďan. A co tam dělali? Tak třeba navštívili Zwinger, kde si prošli muzeum porcelánu, nebo známou drážďanskou Galerii starých mistrů. Viděli i ten nejslavnější obraz, Sixtinskou madonu od malíře Raffaela Santiho. Nechyběl ani rozhod po Prager Strasse. Zkrátka užili si to.

POD ČAROU

Začali jsme vydávat nový časopis. Asi by to chtělo zvolání: „Wau!“ Jenže každý nový krok v životě člověka i časopisu je za „porodních bolestí“. Nepředkládáme vám dokonalé dílo, ale pouze „malé miminko“, které bude růst a slíť. Pokud někdo z vás má nějaký nápad, ať s ním přijde. Buď za někým z redakce, nebo přímo za Dagmar Olbrich, která sídlí v KiVa kabinetu. Jsme otevřená redakce a nápady nás mohou inspirovat. Jestliže by se někdo z vás měl chutí přímo zapojit, budeme rádi. Tak příjemné počtení a začátkem ledna na shledanou!

Rozhovory s učiteli a našimi žáky

MUSÍ TO VŠECHNO slapat

Jedenáctým rokem má naše škola ředitelku Mgr. Ludmilu Zhouřovou. Byla stejně jako její kolegové velmi nespokojená s ředitelstvím školy po odchodu milovaného ředitele Zdeňka Mouchy, a tak se přihlásila do konkurzu.

Jak probíhá volba ředitele?

Jde o konkurz, který vyhláší zřizovatel školy, u nás město Černošice. Zájemci musí splnit plno náležitostí, dodat dokumenty včetně koncepce školy. Následně se sejdou 12tičlenná komise, která rozhoduje po zhruba hodinovém rozhovoru, točícím se hlavně kolem otázek jak a kam školu směřovat. Pak se sejdou všichni zájemci, nás bylo osm, a oni vám řeknou, kdo postoupí a kdo ne.

Jste spokojená se svou funkcí?

Je to úplně něco jiného než jenom učit. Ta práce je mnohem různorodější. Naše škola má 115 zaměstnanců a z toho 60 učitelů, a to zabere hodně nejenom pedagogické práce.

Když se podíváte na svou kariéru, udělala byste něco jinak?

Nic moc mě nenapadá. Všechno dělám od začátku s dobrým vědomím a svědomím, aby to vše šlapalo a fungovalo.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Měla jsem. Mám ráda zvířata. Ve třiceti jsem měla svého prvního psa, velkého černého knírače. 13 let jsem měla bernského salašnického. Teď se starám o starého poloslepého kocoura, kterého jsem zdědila po sousedovi. Doufám, že snad oceňuje moji péči.

Co děláte, když nejste ředitelka?

Nabírám síly a energii do dalšího dne. Nicméně velice ráda čtu. To už je pro mě takový zvyk, že bez čtení neusnu. Pak samozřejmě zahrádka, křížovky, sudoku. To je pro mě relax. Také si ráda zajedu na kole a chodím pěšky do školy.

Mluvíte i jiným jazykem než češtinou?

My jsme se museli učit ruštinu, ze které jsem i maturovala. Od 90. roku jsem absolvovala ix kurzů angličtiny, ale už to nedoženu. Angličtina je jazyk, kterým se domluvíte všude, proto máte výhodu, že ji máte ve škole 3 hodiny týdně.

Liv Jasilewicz, Míša Hrdinová a Dagmar Olbrich

Dominika Tikalová a Bára Šnupárková z osmé třídy ukázaly, co se dá vyhrát v přespolním běhu, aniž by tomu dávaly něco navíc. V okresním a krajském kole byly dokonce první. A ještě to budou mít jako plusové body při přijímačkách! Šli jsme tedy za nimi, abychom se dozvěděli o jejich přípravě něco víc.

Jak jste se tam dostaly?

Dominika: Pan učitel Vodička nám měřil na tělocviku čas, když jsme běžely jeden kilometr, a ty nejlepší vybral.

Byly jste rády, že vás tam vybraly?

Dominika: Byla jsem ráda, ale měla jsem z toho trochu stresy.

Bára: Taký jsem se trochu bála.

Jak jste se připravovaly na závody?

Dominika: Já jsem se nijak nepřipravovala.

Bára: Já se také nepřipravovala.

Chcete se sportu nadále věnovat?

Dominika: Ano, chtěla bych se sportu věnovat, protože dělám švihadla a ty mě baví.

Bára: Já sport beru spíš jako koníček, takže asi ne.

Vyplatilo se vám jít do závodu?

Bára: Ano. Při přijímačkách za to mohu dostat bod navíc, alespoň na sportovních gymplech určitě!

Přespolní běh, známý také jako kros, je běžecká disciplína, která se koná na neupravených terénech a zahrnuje překonávání přírodních překážek.

30. 9. – okresní kolo v

Dobřichovicích

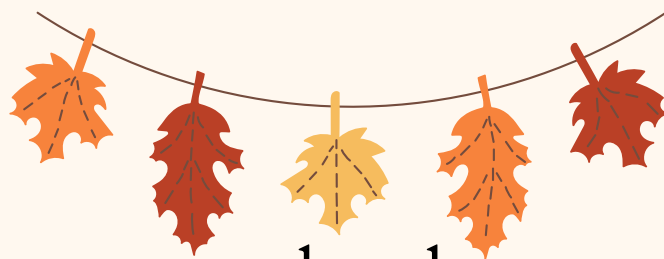
9. 10. – krajské kolo v Mladé

Boleslavi

23. 10. – republikové kolo v

Novém Městě na Moravě

Dora Lacová, Dagmar Olbrich

pel-mel

Taky vás honí mlsná? Tereza Finková pro vás připravila takový zákuseček, kterým uděláte radost i svým blízkým - podzimní jablíčka v listovém těstě.

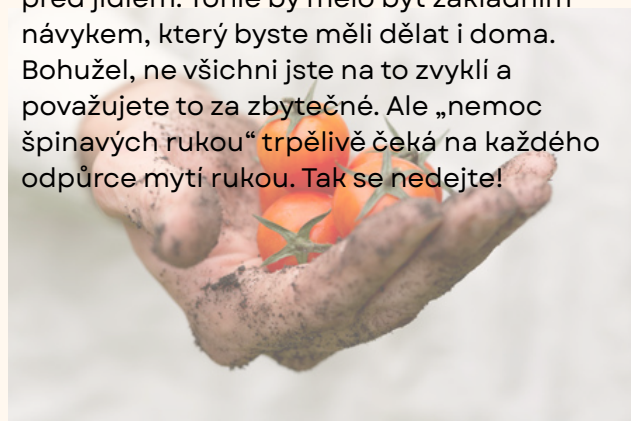
Postup:

1. Z celých jablek, která mohou být se slupkou, vykrájíme jádřince, nakrájíme na plátky a z obou stran posypeme skořicí.
2. Listové těsto nakrájíme proužky a každý plátek jablka ovíneme dokola listovým těstem.
3. Potřeme vajíčkem a posypeme skořicovým cukrem.
4. Dáme do trouby vyhřáté na 180°C na 20 - 25 minut. Nakonec posypeme moučkovým cukrem.

Ingredience:

- 2 ks jablka
- 1 listové těsto (rozválené na pečícím papíru)
- lžíce mleté skořice
- 1 vejce
- skořicový cukr
- moučkový cukr

Mnoho z vás vlastně neví, jak to bylo se žloutenkou v naší škole. Opravdu jeden žák ji měl, ale prodělal ji na začátku školního roku. Také proto vás učitelé stále nutí umýt si ruce před jídlem. Tohle by mělo být základním návykem, který byste měli dělat i doma. Bohužel, ne všichni jste na to zvyklí a považujete to za zbytečné. Ale „nemoc špinavých rukou“ trpělivě čeká na každého odpůrce mytí rukou. Tak se nedejte!

Vzpomínky

Hotel asi deset metrů od pláže, skoro každý den chození na zmrzlinu, jízda lodí k ropným plošinám a zábavní aquapark, to byl druhý červnový týden pro 4. B, která loňský školní rok odjela na týdenní ozdravný pobyt do Itálie. No řekněte, nebylo to super?

Aktuality

Třídnický den se povedl. Jen tak dál

Poprvé jsme měli třídnický den jen tak mimochodem v pátek 17. října. A užili si ho opravdu všichni. Ať už jsme byli v jumparku, na Pražském hradě, ve Vojenském muzeu, v Muzeu alchymistů Praha či na vycházce na Krásnou stráň. Jedna část našich žáků dokonce vyjela do Drážďan na prohlídku manufaktury Volkswagenů. Reportáž z cesty přineseme v příštím čísle.

Autorské čtení

Emily a Zakázané údolí, autorky: Emma Daňková a Sára Stržíňková

Jednoho školního rána šla Emily na školní hřiště, kde uslyšela, jak děti skandují a tleskají do rytmu. Emily se přiblížila k hloučku dětí, v tu chvíli si všimla, že se tam perou dva kluci. Jeden z nich byl její kamarád Sam. Emily se na to dívala se zděšenými očima. Náhle k ní přišel pan ředitel. Díval se na kluky, ani k ní nevzhledl a řekl: „Postarej se o ně Emily, mě čeká cappuccino a nezajímají mě.“ Najednou ředitel odklusal a jeho podpatky klapaly o sto šest. Emily vzdychla, chtě nechtě přistoupila ke klukům a snažila se odtáhnout Sama. Jenže druhý kluk na Emily skočil a škrábl ji do ruky. Sam chtěl Emily bránit, tak na něj taky skočil. Jakmile se ho zbavil, tak se Sam postavil, podíval se na Emily a blondáté vlasy mu vlály ve větru. Podal Emily ruku a řekl: „Pomůžu ti.“ Emily se na něj nejdříve podívala mile a pak se zamračila a pronesla: „Myslíš si, že potřebuji tvoji pomoc? Tady na trávě jsem jen kvůli tobě!“ Emily se rychle zvedla a odešla. Sam za ní rychle přiběhl a zrovna potkali Alexe s rozečtenou knihou. Pozdravili se a šli na vyučovací hodinu.